

DE ROZENBOOM

Oud-Leden Vereniging

Oude 's Gravelandseweg 11
1406 LB Bussum. 035-6930283
e-mail: n.kleinbog-kruize@wxs.nl

19^e jaargang oktober 2014

Het seizoen 2014 - 2015 is weer van start gegaan met op 23 augustus de uitwisseling voor de jeugd met Gooische- Spandersbosch - Huizen, Naarden en Laren. Op iedere vereniging speelde een categorie bij Gooische was dat de B-jeugd jongens en meisjes. Een zeer sportief evenement.

Op 30 augustus het jaarlijkse Volvo veteranentoernooi , een onderling toernooi voor Dames en Heren. Veteranen A en B hadden een eigen toernooitje met Breda, Tilburg ,Amsterdam en Laren.

Op 7 september de 1ste wedstrijd van Heren 1 tegen Rood Wit, een keurig gelijk spel. Afgelopen week tegen Victoria verlies 2-4.

Ook de districtscompetitie ging de 7^e van start. De 14^e de bovenbond met Dames 1 jammer genoeg verloren ze van Myra. Ook de jeugd is weer begonnen: 130 kabouters op zondagochtend en enige jeugdteams de overige jeugd speelt op zaterdag.

Op **vrijdag 30 oktober** nodigen wij jullie uit voor onze jaarlijkse “**Hollandse Hap**”. Vanaf **17.00** uur bent u van harte welkom in ons clubhuis.

Met het oog op de catering graag opgave of u komt en met hoeveel personen.

Naam..... komt met.....personen

Wat wilt u eten: **Boerenkool**..... of
Zuurkool.....

Opsturen of per mail (zie boven) vóór 20 oktober naar Nel Klein Bog
We hopen weer op een grote opkomst.

Nieuwe leden:

Dolf Wentrup, Statenlaan 17, 1405 EV Bussum 035-6921011 / 06-53654909

Eduard van Wensen, Tweede Molenweg 15, 1261 HA Blaricum
eduardvanwensen@hotmail.com

Adreswijzigingen:

Olga du Crocq-van Zijverden, Van Wulfenlaan 3, 1251 CV Laren
035-6920322
zijverov@gmail.com

Marian Snoeck-Bindt, Aquariuslaan 65 5632 BB Eindhoven.
040-2481988/06-10352082
e.snoeck@chello.nl

Het Fluitconcert !

Beste leden van de Rozenboom,

Alweer een nieuw seizoen op Gooische, maar voor velen van u eindelijk weer een vertrouwd seizoen, want uw club is terug in de Overgangsklasse. Afgelopen juni wist ons 1^e Herenteam na bloedstollende en drukbezochte Play-Offs te promoveren en zijn wij na 3 jaar weer terug op het niveau waar Gooische thuis hoort. Ook Dames 1 had alle kansen maar konden het op het laatst niet bolwerken en spelen daarom dit jaar met een sterk verjongd team weer in de 1^e Klasse. Beide teams bestaan voor het merendeel uit eigen jeugd en zijn daarmee een inspiratiebron voor onze jeugd. Precies zoals wij het als bestuur voor ogen hebben en zoals het eigenlijk ook altijd op onze club is geweest.

Gooische gaat voor de jeugd en investeert in de volle lengte en breedte in haar jeugdopleiding. Recent hebben wij het Gooische Jeugdhockey Plan; Samen, Leren, Scoren, Winnen (www.gooischejeugdhockeyplan.nl) geïntroduceerd en dat dient nu als basis voor onze opleiding. Onze doelstelling is om zoveel mogelijk speelplezier te ontwikkelen en een zo hoog mogelijk speelniveau. Voor u natuurlijk niets nieuws, want dat is natuurlijk altijd de basis geweest op Gooische. Wij hebben het in ieder geval vastgelegd, zodat het voor alle leden duidelijk is wat we doen en welke richting wij met de club op willen gaan.

Zoals ik al vaker schreef willen wij dat iedereen zich op Gooische thuis voelt en als club zijn we trots dat we een instituut als de Rozenboom in ons midden hebben. Het geeft ons als vereniging de mogelijkheid om verbonden te blijven met onze historie en op sommige momenten een beroep te doen op dat rijke verleden. Men zegt wel eens “ Zonder verleden geen toekomst” en daar ben ik het van harte mee eens.

Helaas werd onze club afgelopen Juli ook hard getroffen door de verschrikkelijke vliegcrash met vlucht MH17. Aan boord zaten onze penningmeester Ingrid Meijer en haar 3 kinderen Sophie, Bent en Fleur van der Meer. Wij zijn nog steeds sprakeloos en intens verdrietig en deze verschrikkelijke gebeurtenis heeft een diepe kras achtergelaten op de ziel van onze club en betekende een gitzwart einde van een prachtig seizoen.

Ik vond het bijzonder om te zien en te voelen dat het bij onze hockeyclub daadwerkelijk om meer gaat dan winnen en verliezen en dat wij er ook in zware tijden voor elkaar zijn. Deze verschrikkelijke gebeurtenis leert ons (hoe moeilijk ook) dat we, net als Ingrid met haar dochters van plan was te doen in Bali, met elkaar het leven moeten vieren. Dat we moeten genieten van iedere minuut die we met onze dierbaren hebben: met familie, vrienden en met elkaar. Een nieuw hockeyseizoen geeft daar, onder andere, weer alle mogelijkheden toe.

Een nieuw hockeyseizoen waar sinds jaren weer de Derby van het Gooi op de kalender staat, want op 9 November a.s. speelt ons Heren 1 thuis tegen Laren H1. Een dag waar u natuurlijk niet mag ontbreken en vanuit de club een persoonlijke uitnodiging voor zult ontvangen. Niet onbelangrijk is dat uw voorzitter die dag met Vet A tegen Vet B zal spelen en ook dat is een op zichzelf staande wedstrijd die niet geheel onbelangrijk is;-).

Al met al gebeurt er dus genoeg op uw club en zal ik u in de volgende mailing van Nel op de hoogte brengen van onze plannen met het clubhuis en veld 3. Als u zich dan ondertussen inschrijft als Vriend van Gooische dan steunt u op een zeer sympathieke wijze uw Gooische, want alle kleine beetjes helpen. Vriend ben je voor slechts €150,00 per jaar, meer mag ook uiteraard. Iedere "Vriend" die zich dit najaar aanmeldt krijgt een echte Gooische paraplu t.w.v. € 17,50 cadeau.

Sportieve groet,

Michiel van 't Hek
Voorzitter GHC

Het WK hockey: één groot feest

De hoofdmoot was natuurlijk de dubbel-wk in het Kyocera-stadion in Den Haag, maar er was zoveel meer te beleven! Daarnaast was de International Masters op de velden van Rotterdam (40 - 60 jaar) en de Grand Masters op KZ voor veteranen boven de 60. Nel en ik waren uitgenodigd om te fluiten op de Masters in Rotterdam en dat was een unieke ervaring. Het herentournooi had een indrukwekkende deelnemerslijst: afgezien van alle Angelsaksische landen waren er elftallen uit Egypte, Ghana, Zimbabwe, Frankrijk, België, Duitsland en Zuid-Afrika. In het damestournooi waren wat minder landen vertegenwoordigd, dat was te verwachten. Heel officieel allemaal: bij iedere wedstrijd een technical delegate aan de jurytafel, deze deed de administratie van wissels, kaarten en de tijdwaarneming. Op het terras naast het hoofdveld waren gezellige zitjes en een bar, plus tenten met massagesalons om de gekwelde spieren weer in vorm te kneden. Verder een groot tv-schermbord voor de wedstrijden in het Kyocera-stadion, die door de lokale tv-zender integraal uitgezonden werden. Het veteranentournooi begon met een prachtige openings-ceremonie, vooral de dansgroep van een HBO-school was fantastisch.

Nel en ik hadden de beschikking over een prachtig appartement naast de velden van HDM. Verder 2 fietsen, reuze handig! Zo konden we ook ons gezicht laten zien op KZ bij de Grand Masters. Daar poules voor 60+, 65+, 70+ en zelfs 75+! Uiteraard liepen daar heel veel oude hockeyvrienden rond, het was eigenlijk een grote reünie. Daarvoor had KZ een beachparty georganiseerd met barbecue en muziek; 1000 kaarten beschikbaar en helemaal uitverkocht! Het klimaat was ons ook

gunstig gezind, wel prettig bij dit soort festijnen.

Nog een paar opmerkelijke details: één van de dames-scheidsrechters was een Egyptische! Onder haar rokje had ze zwarte leggings aan en ze droeg een hoofddoek. Ik heb 2 wedstrijden met haar gefloten. Ze was duidelijk goed

geïnstreerd, ze kende de standaard gebaren; je kon wel merken dat ze moeite had met de voordeelregel: je constateert een overtreding en dus fluit je. Vooral jammer was het feit dat ze nauwelijks Engels sprak; het zou zoveel interessanter geweest zijn als we behoorlijk hadden kunnen communiceren. Ik noem dat een gemiste kans. De dag voor de finales had ik Zuid-Afrika tegen Schotland en merkte op dat het ongeveer 25 graden zou worden. "Dat is bij ons de temperatuur in de winter"; reactie van de Schotten: "Too bloody hot!" De captaine van de Engelse dames 60+ is al 2 keer met een team de gast geweest van de 55+ dames, dan wordt er op Leusden gespeeld, met barbecue en geestrijk vocht. Ze verslaan ons altijd met grote cijfers, maar komen graag omdat ze het zo gezellig vinden.

Over het Kyocera-stadion kan ik kort zijn, daarover is genoeg geplubliceerd. De sfeer was feestelijk; tot stomme verbazing van de beveiligers volgde men de instructies braaf op en bedankte hen met een paar welgekozen woorden. Net als in 1998 in Utrecht constateerden zij een wereld van verschil tussen voetbalsupporters en hockeyvrienden. Jammer dat de prijsuitreiking een beetje rommelig was, maar dat is dan ook het enige minpuntje. De KNHB heeft met dit grootschalige festival goed aan de weg getimmerd!

Francine de Booy.

Daan Brenninkmeijer – Guus Verhees –
Ralph Baasbank en Marco van Os

Het Gooische H.C. Nieuws

Het G.H.C. nieuws bestaat niet meer, het krantje met de omslagen, waar we iedere week naar uitkeken; geen bestuurs-mededelingen, geen opstellingen, geen verslagen van bijzondere activiteiten, geen berichten over feesten, diners, uitwisselingen of tournooien.

De grassprietjes fluisteren niet meer. Het bestuur zocht steentjes in het gras, om de maaimachine van Dorrestein te sparen.

Frits Klein Bog had weer een witte broek aan, eigenlijk geen gezicht. Theo Hondius speelde als dokter bij de veteranen. Dorrestein en Tarzan vonden wel ballen, maar geen doelpunten. Nel de Ruiters trainde met een ouderwetse stick en op gypjes. Frits Fischer verkocht als scheidsrechter 'linkse' kroketten. De toppers trainten 's zaterdags tegen het eind van de middag.

Frans Richter probeerde om een Tilburgse uitgesloten speler in te voeren in het systeem. De jeugd bestond uit een paar elftallen. Op zondagmorgen speelden de Getemde Leeuwen tegen de Boze Wolven. Peet Vos (Helling) kwam op zaterdagmiddag met hockeyspullen. Henk Ulrici coachte op het Laegieskamp. Kees de Waal schilderde het oude clubhuis rood-blauw-groen en geel. De grieten stonden achter het buffet, Sinterklaas kwam hockeyen en ook de Kerstman was present.

Groet, Karel

Annie Klein Bog 1916 – 2014

Lid van Verdienste en bezitster van twee Gouden GHC spelden.

Voor een uitgebreid in memoriam mag ik u verwijzen naar de Gooische website en de binnenkort te verschijnen Gooische Gids.

Bij het overlijden van Annie Klein Bog gingen mijn gedachten uit naar het hoogtepunt van haar hockeyloopbaan: het landskampioenschap van Gooische Dames 1 in 1953, waarvan zij al vele jaren aanvoerster was.

En dan denk je aan het lied dat werd gezongen op het 75-jarig jubileumfeest in het Spant:

(De tekst geschreven door Ton Kuyer is enigszins ingekort)

“O wat was dat toch 'n machtig seizoen
Van dat goeie Dames 1 van toen
En elke Zondag stond je weer langs de lijn 't haast in je broek te doen.
Ze sloegen Amsterdam,
Ieder stond in vuur en vlam,
daarna Groningen en Venlo Girls
en Quick werd ook verslagen
Ied Polak, wat 'n keepster wat 'n meid
gooide heel haar gewicht in de strijd,
Eef Roelofsz stond daar in de branding.
De stoere Thea Glasz
Vocht om elke meter gras
En dan waren er nog
beide zusjes Klein Bog
en de jonge Anneliesje Rieder
en Nel de Ruyter kon
praktisch alles als kanon,
Greetje Spanjersberg en Betty Coops
en de twee van Esveld Sisters
Zoiets was ongekend
En je denkt soms 'n moment
Wat was je toen – straalverwend!

Moge dit nog een klein eerbetoon zijn aan de aanvoerster van het roemruchte
Gooische Dames1 uit 1953,
Annie Klein Bog. Meer dan 20 jaar aanvoerster van Dames 1 en meer dan 85
lid van de Gooische Hockey Club!
Dank Annie!

Reina Kroese-Suurenbroek

Pietie de Waal- van der Heiden.

Op 18 april is ons Oud-lid Pietie de Waal overleden.

Jaren geleden speelde ik met Pietie en vele anderen in een gezellig elftal Pietie altijd vrolijk en goed gehumeurd in de goal.

Helaas was Pietie al geruime tijd de weg kwijt en werd zij liefdevol verzorgd door vele dames.

Ze wandelde met deze dames tot het laatst door het Spieghele en dronk op de zondag wel eens een kopje koffie op de Gooische.

Pietie zou in mei 90 jaar zijn geworden.

Ik heb goede herinneringen aan haar.

Annelies Choffat

Herinneringen aan Annie en Pietie.

Toen ik, misschien wel uit luiheid ☺, graag wilde gaan keepen, heb ik aan Pietie gevraagd of ze mij de eerste beginselen bij wilde brengen. Natuurlijk was ze voor mij geen Pietie, maar keurig Mevrouw de Waal. Ik was pas 13 jaar, en 1 jaar lid van de Gooische, tenslotte mocht je toen pas lid worden met je 12^e.

Na mijn eerste jaar als veldspeelster had ik goed begrepen dat keepen een stuk minder vermoeiend was. Ja ik herinner me nog goed die dunne legguards, meer lijkend op langgerekte scheenbeschermers, ze pasten precies rondom je benen. Elke bal werd gevoeld en nog steeds zijn mijn scheenbenen een hobbelig geheel van alle opgelopen butsen. Toch vond ik het heerlijk zo vanuit mijn positie achterin de achterhoede te organiseren. Ik was geen lijnkeepster, maar holde met mijn dunne legguards graag de hele cirkel rond. Het was beter om te voorkomen dat de tegenpartij kon schieten. Ik was liever geen schietschijf. zoals dat in het huidige hockey meer het geval is. Onvolprezen Robbie Roodhuizen de Vries nam me vervolgens onder zijn hoede en bracht mij de verdere kneepjes van het keepersvak bij. Met zijn omgekeerde handen en grote haak kon hij de bal feilloos alle hoeken in sturen. Ik heb veel van hem geleerd.

Ja en toen ik op mijn 16^e in Dames 1 mocht spelen stond daar Annie als back. Maar je gaat maar niet zo een twee drie Annie tegen haar zeggen. In mijn ogen was ze stokoud, ze was 43 jaar toen, ha, ha!. Dus toen ze mijn uitzicht op de bal belemmerde, riep ik:

Mevrouw, wilt u alstublieft een beetje opzij gaan? Ik zie niks.

Waarop Annie zich omdraaide en zei: **Zeg maar Annie hoor !**

Geweldig toch ? Dat zal ik nooit vergeten.

Denny

Vergeet niet om Nel vóór
20 oktober
te vertellen wat je wilt eten?
Anders weet de keuken niet waar
hij aan toe is !☺

Boerenkool

Zuurkool